

1 / 7

Written by

Wednesday, 10 December 2008 20:10 - Last Updated Wednesday, 10 December 2008 20:16

வளர்ந்து விட்டது. பஃமியின் மொத்த நிலப்பரப்பிலிருந்தும் முற்றிலுமாக பிசாசுமரம் வரேரோடு பிடுங்கி எறியப்பட்டாத வரையாகாது. அதன் உயிர் இருக்கும் என்று மார்க்ஸ் தெளிவாகச் சொல்லியிருந்தார். மார்க்ஸ் தன் பயணத்தில் அறிந்து சொன்னவை எல்லாம் இன்று அப்படியே துல்லியமாக நடந்து வருவதை காலம் கண் இமையாக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையை மார்க்ஸ் எழுதும் போது அவருக்கு 29 வயதுதான். அப்போது பன்னாட்டுக் கம்யூனிஸ்ட் இல்லலை. சூதந்திரச் சந்தை இல்லலை. உற்பத்தியும், அதன் முறைகளும் முழுக முழுக பிரதேசங்களையும், தேசங்களையும் சார்ந்ததாக இருந்தபோதே அவை உலகம் சார்ந்ததாக மாறும் என்பதை மார்க்ஸும், ஏங்கெல்ஸும் சொல்லியிருந்தனர். 'பஃமி உருண்டையின் நிலப்பரப்பு முழுவதும் முதலாளித்துவத்தின் நிழல் பதிந்த உலகம்' என்று இன்றைய உலகமயமாக கலை தெளிவாக கணித்திருந்தனர். இன்று காலம் அந்த எழுத்துக்களில் இருந்த காட்சிகளை அப்படியே நேரில் பார்க்கிறது.

மஃலத்தனத்தில் மார்க்ஸ் ஆராய்ந்துள்ள அந்த பிசாசு மரத்தின் ஆணிவளையங்கள் இந்த மண்ணில் தன்னையே உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளத் துணியும் அதனை காரியங்களும் அப்படியே காட்சிகளாய் விரிந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

"மனிதர்கள் சூயதொழில்கள் செய்து பிழைத்த காலம் போய் அடூத்தவர்களுக்காக வலையை பார்க்கும் உழைப்பாளர்களாக மாறுவார்கள். தொழிலாளி வர்க்கம் ஒன்று பிரதேசமாக உருவாகும்" என்றார். இன்று நகரங்களில் அடூக்கடூக்காக உயர்ந்துள்ள கட்டிடங்களில், தொழில் நகரங்களில் உலகம் பராவும் உருவாகிக் கொண்டே இருக்கிறது அந்த வர்க்கம். இவர்களின் கடந்த காலத்தில் இவர்களின் முன்னோர்கள் கொஞ்சம் நிலம் வதைத் திருந்த விவசாயிகளாகவோ, எதோ சிறு தொழில் செய்து கொண்டிருந்தவராகவோ இருப்பார்கள். 1820களில் 75 சதவீத அமெரிக்கர்கள் சூயதொழில்கள் செய்து கொண்டிருந்தனர். 1940களில் இது 21.6 சதவீதமாக குறைந்தது. இன்றைக்கு 10 சதவீதத்திற்கும் குறைந்து போயிருக்கிறது.

Written by

Wednesday, 10 December 2008 20:10 - Last Updated Wednesday, 10 December 2008 20:16

ஆசியாவிலும், ஆப்பிரிக்காவிலும் ஊதியத்திற்கு வலையை பார்க்கிறவர்களின் எண்ணிக்கை 1980களில் 120 மில்லியன்களாக இருந்தது. இன்று 200 மில்லியன்களை தாண்டியிருக்கிறது.

பெரிய கம்பனிகள் சிறிய கம்பனிகளை விழுங்கி மலதனத்தின் பிடிகளை இறுக்கும் என்று மார்க்ஸ் சொல்லியிருந்தார். இன்று உலகம் பராவும் பார்க்கிற காட்சிகள் இவையே. திருப்பூர் பனியன், சிவகாசித் தீ ப்பெட்டி என்று எங்கும் இதே நிலைமையே. சிறுகம்பனிகளை பெரிய கம்பனிகள் விழுங்குகின்றன. பெரிய கம்பனிகளை பன்னாட்டுக் கம்பனிகள் விழுங்குகின்றன. காளிமார்க், மாப்பிள்ளை விநாயகரிலிருந்து ஒரு பெரிய பட்டியலையே கடந்த பத்து வருடங்களில் காணாமல் போனவகளுக்காகத் தயார் செய்ய முடியும். இப்படி சிலைவம் சில இடங்களிலேயே குவிக்கப்படுவதால் வறுமையேதான் எங்கும் சூழும் என்கிறார். இன்று மக்கள் தொகை பெருக்கத்தின் விகிதத்தைக் காட்டிலும் வறுமையில் உழல்கிறவர்களின் எண்ணிக்கை கடுமையாகக் கொண்டு இருக்கிறது. நகரங்களின் ரோட்டோரங்களில் வாழ்க்கை இவர்களைத் தாக்கி எறிந்திருக்கிறது. பிசாசிடமிருந்து கிளம்பிய விஷகாற்று வீடுகளுக்கும் புகுந்து குடும்ப உறுவகளையும் பிடித்துப் போடுகிறது. மனிதன் எல்லா மதிப்புகளையும் இழந்து வறும் பொருளாக மாறுகிறான். உழைத்து உற்பத்தி செய்த பொருள்களும் தனக்கும் சம்பந்தமில்லாமல் அந்நியமாகிப் போகிறான். முடிவில் தனக்குத் தானே அந்நியமாகிப் போகிறான். மார்க்ஸின் ஓவ்வொரு வரியும் இதோ வாழ்க்கையாகி இருக்கிறது. காலம் வதனையோடு கைகளால் தலையைத் தாங்கிக்கொண்டு பார்க்கிறது.

லாபம்தான் மலதனத்தின் இரத்த ஓட்டமே. பிசாசு மரத்தின் வளங்களில் இந்த தாகம்தான் தகித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த லாபவிகித வீழ்ச்சியடைந்தால் முதலாளித்துவத்திற்கு மிச்சுத் தண்ணல் ஏற்பட்டுவிடும். மார்க்ஸ் "முதலாளித்துவத்தால் லாபத்தின் வீழ்ச்சியை தடுக்க முடியாது. கடும்பயான நெருக்கடிகளுக்கு ஆளாகும்" என்கிறார். முதலாளித்துவம் எத்தனையோ ஜகஜாலங்களை எல்லாம் செய்து பார்க்கிறது. ஆனால் தனது நெருக்கடிகளிலிருந்து மீளவே முடியாமல் தவிக்கிறது என்பதுதான் உண்மை.

Written by

Wednesday, 10 December 2008 20:10 - Last Updated Wednesday, 10 December 2008 20:16

தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புகளால், அதாவது இயந்திரங்கள் மஃலமாக, பொருட்களை குறைந்த விலைக்கு தயாரித்துச் சந்தையிலும் குறைந்த விலைக்கு விற்கிறது. 'இயந்திரங்கள் மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக இருப்பதால் மனித உழைப்பின் நேரம் குறைக்கப் படுவதற்கு பதிலாக மலேவும் அதிகரிக்கும்' என்கிறார். இன்று 'எட்டுமணி நேர வேலை, எட்டுமணி நேர ஓய்வு, எட்டுமணி நேர தூக்கம்' எனப் பதில்லாம் பழைய காலமாகிவிட்டது. கம்யூட்டர்கள் வதைத்தற்குப் பிறகு எல்லா அலுவலகங்களிலும் வேலை நேரம் கட்டிக்கொண்டே இருக்கிறது. முதலாளித்துவம் அந்த இயந்திரங்களை ஒரு கணம் கட்ட ஓய்வெடுக்க விடாமல் வேலை வாங்கிக் கொண்டே இருக்கிறது. இயந்திரங்களினால் ஏற்கனவே ஆட்குறைப்பு அமல்படுத்தி, இருக்கிறவர்களின் உழைப்பையும் உறிஞ்சுகிற பிசாசுத்தனம் இது. இன்று பல தொழிலாளிகளுக்கு சரியான உதிப்பதும் தரையாதது. சரியான மறைவதும் தரையாதது. சோர்ந்து போன மனிதர்களின் மூதுகூ வலியாக மஃலதனமே உட்கார்ந்திருக்கிறது.

"புதிய தொழில்நுட்பங்களால் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழில் ஒரு சமயம் லாபங்களை அள்ளிக் குவிக் கும். உடனே அங்கு கடுமையான போட்டிகள் ஏற்படும். அப்போது அந்தத் தொழில் கடுமையான லாபவீழ்ச்சியிலும், நஷ்டத்திலும் நசுங்கும்." இதுவும் மார்க்ஸ் சூட்டிக் காட்டியதுதான். கடந்த இரண்டு வருடங்களில் கம்யூட்டரின் விலை பாதிக்கும் கீழே குறைந்து போயிருக்கிறது. உலகச் சந்தை என்கிற புதிய சூதந்திர வாணிபம் முதலாளித்துவத் தால் முன் வகைக்கப் படுகிறது. குறைந்த கட்டிக்கு தொழிலாளர்களான ஏழை நாடுகளில் வதைத்துக் கொள்கிறது. புதிய சந்தைகளுக்குள் நுழைகிறது. அது முதலாளித்துவ நாடுகளுக்குள் கடுமையான போட்டியை ஏற்படுத்துகிறது. யூரோ நாணயம், யுனெஸ்கோவின் இன்று டாலருக்கு எதிரான போட்டிகளே. அவைகள் மலேவும் முதலாளித்துவத்திற்கு நெருக்கடிகளை உண்டாக்கின்றன.

மஃலதனம் இப்போது பெருமளவில், ஏற்கனவே இருந்த கம்பனிகள் எடுத்துக்கொள்வதிலும், பங்குச் சந்தை எதிர்பார்ப்புகளிலும் முதலீடு செய்யப்படுகிறது. புதிய தொழில்களில் செய்யப்படுவதில்லை. இதன் மஃலம் மாயத் தோற்றங்களை வண்டிமாறால் ஏற்படுத்த முடியாமே தவிர லாபத் தை தொடர்ந்து உறுதி செய்ய முடியாது. உழைக்கும் சக்திகளால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற தொழில்கள்தான் சமீப காலங்களில் ஏற்படுத்த முடியும். பங்குச் சந்தை எதை இங்கு உற்பத்தி செய்கிறது. பித்தலாட்டத்தை, மோசடியை, ஜபேப்பியைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

Written by

Wednesday, 10 December 2008 20:10 - Last Updated Wednesday, 10 December 2008 20:16

"மூதலாளித்துவம் உழைக்கும் மக்களின் சலுகைகளையும், உரிமைகளையும் மிகக் காட்டுமிராண்டித்தனமாகப் பறிப்பதால் லாபத்தின் விகிதம் அதிகரிக்க முயற்சிக்கும். ஆனால் அதுவும் நடப்பதற்கு" என்கிறார் மார்க்ஸ். தொழிலாளிகளின் ஊதியங்கள் குறைக்கப் படுவதால் மூதலாளிகளின் லாபத்தின் விகிதம் அதிகரிக்கப்படலாம். தொழிலாளர்களோடு சந்தையில் பொருட்கள் வாங்கும் சக்தி குறைந்து போவதும் தவிர்க்க இயலாமல் நிகழுகிறது. அதனால் மூதலாளித்துவம் உற்பத்தி செய்த பொருட்கள் சந்தையில் விற்காமல் தங்கும். இது லாபத்தின் விகிதத்தைக் கடுமையாக பாதிக்கவே செய்கிறது. ஜப்பானின் பொறிகாலம் இப்போது தலக்கீழாகி விட்டது. தொழிலாளர்கள் கடும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறார்கள். இப்போது நகரங்களில் எதோ பலப்பொடி விற்கிற மாதிரி ஹீரோ ஹோண்டோ, பஜாஜ் வாகனங்கள் பிஜ்ய சதவீத வட்டிக்கு விற்கப்படுகின்றன. கடந்த காலங்களில் ஜப்பான் கார் ஒன்று 83000 யென்கள் லாபம் சம்பாதித்தது. இப்போது 15000 யென் சம்பாதிப்பதே பெரும்பாடாக இருக்கிறது.

மூதலாளித்துவம் தனது லாபத்தைத் தக்க வைப்பதற்குச் செய்யும் அத்தனை முயற்சிகளிலும் கடுமையாக பாதிக்கப்படுவது தொழிலாளிவர்க்கமே. ஜனநாயகத்திற்கு அங்கு இடமில்லாமல் போகிறது. நீதியின் தராசுகள் மூதலாளிகள் பக்கமே நிற்கின்றன.

இவையெல்லாம் எதிராக தொழிலாளி வர்க்கம் கிளர்ந்தெழும் என்பதை மார்க்ஸ் சொல்லியிருக்கிறார். தனக் கொரியா, தனக் ஆப்பிரிக்கா, அர்ஜென்டினா, இத்தாலி, பிரான்சு, ஜெர்மனி, பிரிட்டன், அமெரிக்கா, பிரேசில். நிகராகவா, இன்னும் எத்தனையோ நாடுகளில் கொதித்து எழுந்த ஆவசேமான போராட்டங்கள் புரட்சி ஓங்குக என்று அலையுமாய் எழுந்து கொண்டே இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தசேத்திலும் மார்க்ஸின் சிந்தனை அந்தச் சந்தைக்கொடிகளாய் பறந்து கொண்டுவருகின்றன.

இந்த அற்புதக் காட்சிகளைக் காலம் மட்டுமே பார்க்கிறது. எந்தத் தொலைக்காட்சிச் சேனல்களும் காண்பிக்காது. அவை வரலாற்றிற்கு முடிவுக் கட்டிக் கொண்டே சுவே

Written by

Wednesday, 10 December 2008 20:10 - Last Updated Wednesday, 10 December 2008 20:16

செய்கின்றன.' இது வரலாற்றின் முடிவு" என்பவை சோவியத் சித்தந்த போது வளிப்பட்ட வர்த்தகைகள். மார்க்ஸ் 'வர்க்கங்களிடையே இருக்கும் முரண்பாடான வரலாற்றை நகர்த்துகின்ற சக்தியாக இருக்கிறது' என்கிறார். அதைக் கிண்டல் செய்யவோ அமெரிக்க பொருளாதார நிபுணர்கள் அப்படி சொன்னார்கள். அதாவது வர்க்கப் போராட்டங்களுக்கு முற்றுப் புள்ளி வதைத் தாக்கிவிட்டது என்கிறார்கள் அவர்கள்.

மார்க்ஸியம் முன்வதைத் கோட்பாடுகளும், கண்ணெதிரே நிகழ்கிற காட்சிகளும் பொய் என்று அவர்களால் நிரூபிக்க முடியாமல் இன்றுவரை தோற்றுப் போகின்றனர். முதலாளித்துவம் தன்னை ஒரு பொன்னுலகமாய் சித்தரிக்க முயன்று தோற்றுப் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. தசேங்களில் வர்க்கப் போராட்டங்கள் நிகழாமல் இல்லை. முதலாளித்துவ உலகத்திற்குள் முரண்பாடுகள் வடிக் காமல் இல்லை. அழிவின் சித்திரத்தை மார்க்ஸ் அப்படியே தீட்டியிருக்கிறார். மலதனத்தின் சாபமே அடங்கவோ அடங்காத அதன் அகோரப்பசிதான். நீர், நிலம், காற்று என சகலத்தையும் உறிஞ்சுகிறது. சொட்டு விடாமல் குடிக்க வறிகொள்கிறது. இங்குதான் அதன் அழிவு ஆரம்பிக்கிறது. தனக்கான ஆதாரங்களையே, தன்னை உற்பத்தி செய்த மனித சக்திகளையே அது நொறுக்க ஆரம்பிக்கிறது.

இனி இழப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை, அடையப் போவது பொன்னுலகம் என்று பாட்டாளிவர்க்கம் அப்போது உதறி எழுந்திருக்கிற கணம் நிச்சயம் வரும். பிசாசு மரம் வரேபோடும் வரேடி மண்ணோடும் வீழ்த்தப்படும். வாழ்வின் மச்சுக்காக திமிறி, சக்தியனைத்தையும் திரட்டி, ஓங்கார சத்தத்தோடும், நாளங்களின் அபி நாதத்திலிருந்து அப்போது ஓர் காட்சி விரியும்.

காலமும், மார்க்ஸும் காத் திருக்கிறார்கள்

http://mathavaraj.blogspot.com/2008/12/blog-post_983.html&type=P&itemid=84556

□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□.

Written by

Wednesday, 10 December 2008 20:10 - Last Updated Wednesday, 10 December 2008 20:16
